

200706209/1.

Datum uitspraak: 3 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/6492 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 1 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 augustus 2007, verzonden op 2 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Sevenster, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Sevenster
Lid van de enkelvoudige kamer

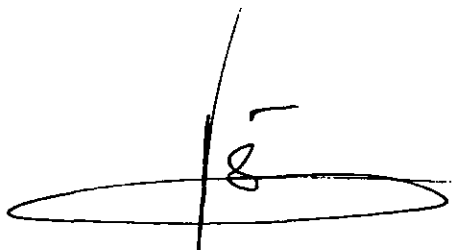
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 oktober 2007

404.

Verzonden: 3 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/6492

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Bhutaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. E.J.M. van Ewijk,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 11 januari 2007, bekendgemaakt op 15 januari 2007, heeft verweerder de aanvraag van eiser van 12 maart 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 12 februari 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 31 juli 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Ettikhoven.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser leefde met zijn vader van 1992 tot 2006 in een vluchtelingenkamp in te Nepal. Eiser werkte buiten het kamp als hulp in het huishouden. De baas van eiser werd bedreigd door Maoïsten, die geld van hem wilden. Tijdens een van de bedreigingen is eiser zijn baas te hulp geschoten en heeft hij een Maoïst een duw gegeven zodat hij viel. De Maoïst is daarop weggerend, maar eiser is bang dat hij wraak zal willen nemen en is gevlucht.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser is niet in het bezit van identiteitsdocumenten en beschikt evenmin over reisdocumenten of ander indicatief bewijsmateriaal om zijn reisrelaas te ondersteunen. Evenmin heeft eiser zijn reisroute nader onderhouden door het afleggen van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en dientengevolge sprake is van een niet geloofwaardig asielrelaas.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Het is niet aan eiser toe te rekenen dat hij geen documenten heeft overgelegd. Eiser heeft zijn vluchtelingenpas niet meegenomen. Toen eiser naar Nepal vluchtte was er geen twijfel over zijn identiteit en hij wist niet dat daaraan in Nederland waarde wordt gehecht. Eiser heeft van de reis verklaard wat hij zich nog kon herinneren, bovendien heeft hij het kamp concreet beschreven.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is.
7. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- en of identiteitsdocumenten dan wel andere documenten heeft, tenzij het ontbreken daarvan niet aan hem is toe te rekenen. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij zijn vluchtelingenpas niet heeft meegenomen, hoewel hij daartoe wel in de gelegenheid was. Voorts heeft eiser geen reisdocumenten dan wel ander indicatief materiaal om zijn reisrelaas te ondersteunen overgelegd. Ter compensatie is eiser de gelegenheid geboden om middels gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen het reisverhaal aannemelijk te maken. Eiser heeft echter niet kunnen verklaren waar hij de grens met India is overgestoken of met welke maatschappij hij naar Nederlands is gereisd. Verweerder heeft zich vervolgens in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de stellingen van eiser dat plaatsnamen hem niet veel zeggen en hij gedurende de reis veel aan zijn hoofd had niet afdoende zijn om te compenseren dat geen documenten zijn overgelegd.

Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, lid 2, sub f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan eisers heeft kunnen tegenwerpen.

8. Blijkens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 27 januari 2003 (JV 2003/103) brengt het toerekenbaar ontbreken van documenten mee dat op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Waar verweerder in beginsel het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar pleegt aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord, het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is, geldt indien zich een van de omstandigheden als opgesomd in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, van de Vw 2000 voordoet, een extra voorwaarde. Blijkens de evenvermelde uitspraak van de Afdeling mogen in dat geval in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

9. Gelet op het in de vorige rechtsoverweging aangeduide toetsingskader en eisers verklaringen heeft verweerder, zakelijk weergegeven, mogen oordelen dat eiser onvoldoende gedetailleerd heeft verklaard over het leven in het vluchtelingenkamp Sanischare, waar hij van 1992 tot 2006 stelt te hebben geleefd, en daaraan de conclusie mogen verbinden dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

10. De rechtbank merkt ten slotte op dat niet is uitgesloten dat eisers asielrelaas waar is. Het is echter aan eiser om dit voldoende aannemelijk te maken. Verweerder mocht oordelen dat hij hierin niet is geslaagd.

11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 07/6492

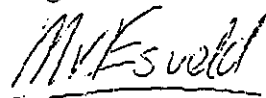
1

De beslissing

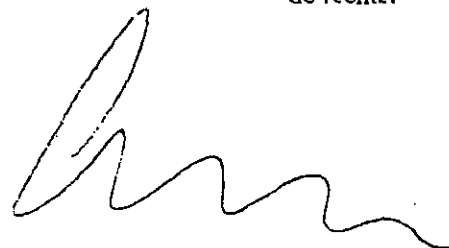
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 1 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**- 2 AUG 2007**

Voor fotocopie conform
De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN 4512-C	
30 AUG 2007	
ZAAKNR. 200706209	
AAN: VI	PAR:
BEHANDELD: DD:	

LANGSTRAAT**ADVOCATEN****PER TELEFAX: 070-3651380**

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

mr. R.C. van den Berg
 mr. P.L.M. Stieger *
 mr. T.C.F.M Vermeulen

Correspondentieadres:
 Postbus 1023
 5140 CA Waalwijk

HOGER BEROEPSCHRIFT

Bezoekadres:
 Burg. van der Klokkenlaan 21
 Waalwijk

Waalwijk, 29 augustus 2007

Tel.: 0416 - 34 99 74
 Fax: 0416 - 34 73 08

partijen : IND
betreft : hoger beroep
uw kenmerk :
ons kenmerk : 200710175

* kantoorhoudende te Drunen

Geachte Voorzitter, geachte Griffier,

Hierbij stelt appellant, hoger beroep in, te dezer zake woonplaats kiezende op mijn kantooradres Burgemeester van der Klokkenlaan 21 te Waalwijk, waarvan ondergetekende stelt en verklaart door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn.

Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingsplaats Arnhem (07/6492) van 1 augustus 2007, verzonden op 2 augustus 2007 (**bijlage**), waarbij het beroep asiel ongegrond is verklaard.

Ter onderbouwing van zijn hoger beroep stelt appellant thans het navolgende.

GRIEVEN:

1. Appellant stelt in zijn eerste grief dat de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten om hetgeen door hem in de aanvullende gronden van beroep, onder meer bij brief van 14 maart 2007 en ter zitting is aangevoerd in de besluitvorming te betrekken. Er is mitsdien sprake van een motiveringsgebrek en strijd met artikel 8:69 Awb.

Hoewel de rechtbank onder punt één van de uitspraak overweegt dat de motivering van het besluit wordt getoetst aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden, kan in redelijkheid door appellant worden betoogd dat de uitspraak van de rechtbank op onvoldoende wijze een (enigszins) kenbare motivering bevat waaruit een bespreking van de beroepsgronden blijkt. In de uitspraak is ook niet overwogen dat hetgeen door appellant in beroep is aangevoerd, faalt. De rechtbank heeft ten onrechte volstaan ten aanzien van het ontbreken van positieve overtuigingskracht met de overweging dat verweerder zich in redelijkheid op deze standpunten heeft kunnen stellen.

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

Gelet op het feit dat er een 6 pagina's omvattend aanvullend beroepschrift is ingediend waarin uitgebreid op het bestreden besluit, waarbij op het ontbreken van documenten en de geloofwaardigheid is ingegaan, had de rechtbank de beroepsgronden behoren te bespreken. Immers, in redelijkheid kan niet uit de uitspraak worden afgeleid dat het besluit is getoetst aan de hand van hetgeen in beroep is aangevoerd. Appellant verzoekt uw Afdeling dan ook de uitspraak te vernietigen wegens strijd met het motiveringsbeginsel en artikel 8:69 Awb.

2. Appellant stelt in zijn tweede grief dat de rechtbank tot het oordeel had behoren te komen dat verweerder hem in redelijkheid niet artikel 31 lid 2 onder f Vw heeft mogen tegenwerpen. Uitgaande van de verklaringen van appellant en rekeninghoudend met zijn achtergronden heeft hij in voldoende mate verklaringen afgelegd over zijn identiteit, nationaliteit en reisroute.

3. Als derde grief stelt appellant dat de rechtbank ten onrechte niet op zijn grief dat terugkeer naar [] als etnisch Nepalees onmogelijk is ingegaan. Immers, appellant is van Buthaanse nationaliteit, hij is in [] geboren in een met naam genoemd ziekenhuis en heeft de wens om naar [] terug te keren. Ook overigens is appellant goed bekend met de situatie en problemen die Nepalezen in Buthan hebben ondervonden. Appellant stelt dan ook de rechtbank tot het oordeel had behoren te komen dat verweerder verzuimd heeft te onderzoeken of een veilige terugkeer naar [] mogelijk is. Ten onrechte is louter alle aandacht gericht geweest op het verblijf in een vluchtelingenkamp in Nepal. Uitgaande van de Buthaanse nationaliteit had derhalve gelet op artikel 29 en 45 Vw onderzocht behoren of er ten aanzien van [] zich gronden voor toelating als bedoeld in artikel 29 Vw voordoen. Indien dat zo is en dat is waarschijnlijk gelet op de gedwongen exodus van etnisch Nepalezen uit [] in 1992 had eventueel onderzocht behoren te worden of Nepal als buitenlands vlucht- vestigings of verblijfsalternatief zou kunnen fungeren.

4. Gelet ook op hetgeen in derde grief is aangevoerd, stelt appellant dat de rechtbank in redelijkheid niet tot het oordeel heeft kunnen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat zijn relaas een positieve overtuigingskracht ontbeert. In dat kader is ten onrechte overwogen dat verweerder gelet op de verklaringen van appellant het voor ongeloofwaardig heeft mogen houden dat hij in hij de periode 1992-2006 in het vluchtelingenkamp [] heeft verbleven.

Appellant stelt dat het oordeel/toets over de geloofwaardigheid van zijn relaas onjuist en onvolledig heeft plaatsgevonden. Immers, zoals in eerder genoemde grief 3 is aangevoerd, had verweerder ook zijn problemen in [] behoren te onderzoeken. Wat de betreft de beoordeling van de geloofwaardigheid kan dit slechts betekenen dat al hetgeen appellant heeft verklaard (alle feiten en omstandigheden waaronder de problemen in [] bij het oordeel over de geloofwaardigheid en de positieve overtuigingskracht betrokken hadden behoren te worden.

LANGSTRAAT

ADVOCATEN

Immers aan de hand van de bestudering van alle verklaringen in de diverse gehoren had door verweerder onderzocht behoren te worden of appellant een etnische Nepalees uit is. Het onderzoek naar de inwilligbaarheid van zijn aanvraag en het op basis daarvan tot stand gekomen oordeel dat het relaas een positieve overtuigingskracht zou ontberen, is derhalve niet volledig geweest. Gelet op hetgeen door appellant in dat verband is aangevoerd, had voor de rechtbank aanleiding behoren te zijn het beroep gegrond te verklaren.

5. Appellant stelt met deze grieven aannemelijk te hebben gemaakt dat de rechtbank in redelijkheid niet zijn beroep ongegrond heeft kunnen verklaren.

REDENEN WAAROM: appellant zich tot u wendt met het verzoek zijn hoger beroep gegrond te verklaren, het inleidende beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank Arnhem te vernietigen en het besluit d.d. 11 januari 2007 te vernietigen.

Hoogachtend,

R.C. van den Berg

